

Jij en de Bijbel

Bijbelverhaal, Sam en Anne, wist je dat, puzzelen en internetten

Het volk wil een koning hebben

De koeien renden met de ark tot ze in Bet-Semes, een plaatsje net over de grens met Israël waren. Daar bleven ze staan. De mensen uit Bet-Semes waren aan het oogsten en zagen de wagen met de ark erop aankomen. Blij en dankbaar brachten ze God een offer. Maar ze waren ook dom: ze haalden de ark zomaar van de wagen en bekeken hem aan alle kanten. Maar alleen de priesters mochten aan de ark komen; dat wisten ze toch? God werd boos en strafte veel van die nieuwsgierige mensen. Toen begrepen ze dat ze ongehoorzaam en oneerbiedig waren geweest, en ze werden erg bang. Dicht bij was een priesterstad, Kirjat-Jearim. Ze stuurden snel boden naar de priesters, en vroegen of zij de ark wilden ophalen. De ark kreeg toen een mooi plekje in het huis van een daar wonende priester.

De ark was nu wel terug, maar het volk dacht helemaal niet aan God. Het leek wel alsof ze de ark belangrijker vonden dan God Zelf. Als straf bleven de Filistijnen daarom tegen hen vechten en hen beroven. Toen zond Samuel boden door het hele land met de boodschap: "Als jullie je bekeren en alle afgoden weg doen, dan zal God jullie bevrijden van de Filistijnen." Het volk gehoorzaamde. Eens toen de Filistijnen weer kwamen, versloegen de Israëlieten hen. Het volk was blij en begreep dat God hen weer hielp.

Samuel trok elk jaar het hele land door en overal leerde hij de mensen God te dienen. Maar Samuel werd oud, en hij wilde graag dat zijn zonen hem zouden gaan helpen. Maar die waren niet altijd eerlijk. Het volk dacht: hoe moet dat nu verder? Zijn zonen zijn geen goede leiders. Toen bedachten ze iets waar Samuel erg van schrok. Ze riepen: "Wij willen een koning, die voor ons vecht. Dat hebben alle volken en dat willen wij ook." Maar God was toch hun koning? Waarom vroegen ze dat dan? Samuel was heel bedroefd. Ze hadden helemaal geen koning nodig; ze wisten toch dat God hen altijd zou redden? Geloofden ze God dan niet? Samuel bad tot God en klaagde dat het volk een koning wilde. Maar God zei: "Geef het volk zijn zin, en bedenk dat ze niet jou maar Mij verworpen hebben. Ze willen niet dat Ik koning over hen ben. Maar waarschuw hen goed, dat een koning heel veel eisen heeft." Samuel vertelde alles aan het volk. Kregen ze een koning? Dat lees je de volgende keer. N.D.

Sam en Anne waren met vakantie aan zee. Mama en papa hadden dichtbij een mooi strand een leuk huisje gehuurd. Het weer viel mee, en ze hadden veel lol met zandkasteeltjes en waterspeltjes. 's Ochtends werden ze vroeg wakker gemaakt door meeuwen, die een enorm lawaai maakten. "Wat een herrie, zeg!" vond mama. "Dat zijn zilvermeeuwen", zei Sam, die hun geluid meteen herkende. "Waarom zilver?" vroeg Anne. "Kijk maar naar hun vleugels - die zijn zilvergrijs; heel mooi eigenlijk."

Elke ochtend maakten ze hun eigen boterhammen klaar. Daarna gingen ze een rustig plekje tussen de duinhellingen zoeken. Op een ochtend hadden ze heerlijk gespeeld en hadden flinke trek gekregen. Papa dankte God en ze aten lekker. Maar opeens ging er iets mis. "Kijk uit!" riep Sam. Maar het was al te laat: een zilvermeeuw had de boterham in Anne's hand te pakken, en weg was hij! "Wat brutaal!" Iedereen was geschrokken. Anne begon te huilen, maar mama zei, "Rustig nou maar, meisje, je mag mijn boterham hebben." Gelukkig lieten de meeuwen hen verder met rust.

Later die middag merkten ze dat alle meeuwen opeens weg waren. "Waar zijn ze naar toe gegaan?" vroeg Sam. "Kijk daar!" Papa wees met zijn vinger naar een kotter, die op weg was naar de haven. Achter de boot zwermden een hele troep meeuwen. "Wat doen die allemaal?" wilde Anne weten. "Nou, de vissers gooien het 'afval', de kleine visjes, overboord en daar komen de meeuwen op af." "Slimme vogels!" vond Sam.

Een andere dag maakten ze mee hoe deze meeuwen hun jonkies voeden. "Zie je die rode plek bij hun snavel?" vroeg papa. "De jonge vogels tikken tegen die plek om hun ouders wat vis te laten uitbraken." "Wat vies!" huiverde Anne. "Maar dat vinden ze lekkerder dan een boterham! Zo zie je hoe God elk dier zijn eigen manier van voeden geeft. En ze blijven niet zo eten; op den duur leren ze hun eigen voedsel te vangen."

Sam en Anne vonden een week aan zee veel te kort. Heerlijk was het, om elke dag frisse zeelucht in te ademen en de koele wind door je haar te laten waaien. En dat gekrijs van de zilvermeeuwen zou hen later telkens aan hun vakantie doen denken. Maar ze bleven op hun hoede voor die brutale vogels! C.T.

Wist je dat?

Voedsel in Israël

10. Vis

De Israëlieten mopperden in de woestijn omdat ze geen eten hadden. Ze dachten daarbij vooral aan vis: "We verlangen terug naar de vis die we in Egypte volop te eten hadden". In de Nijl zat heel veel vis, en ze waren daarom gewend daar veel van te eten. Lekker roosteren op een vuur, of braden op hete stenen. Met wat zout en kruiden was dat een heerlijke maaltijd. Eenmaal in het beloofde land, na 40 jaar, konden ze pas weer vis eten.

In de Middellandse Zee, de Jordaan en het meer van Galilea werd veel gevestigd. Na het vangen werd de vis meteen verkocht. De bootjes werden vaak al opgevocht. Alles wat niet dezelfde dag verkocht kon worden, werd gezouten en gedroogd om bederf tegen te gaan. De vissen werden eerst goed afgedroogd, daarna ingewreven met grof zout, en vervolgens naast elkaar in een bak gelegd. Zodra de bak vol was, werd er nog een dikke laag zout overheen gestrooid, waarna hij werd afgedekt met een rietmat. Zo bleef de bak drie tot vijf dagen staan. Daarna werd de vis in de open lucht te drogen gehangen. De vis was dan langer houdbaar en kon vervoerd worden voor de verkoop. Als de bewerking niet goed was gedaan, bedierf de vis. De stank was dan vreselijk en op grote afstand van de bak te ruiken.

Door het zouten kwam ook vocht vrij, dat nog goed gebruikt kon worden. Door wat van deze 'vissaus' te gebruiken, was er geen zout nodig bij het koken. Wel kreeg alles dan een vissmaakje. Vis werd veel meer gegeten dan vlees. De Here Jezus gaf twee keer veel mensen te eten. Weet je nog wat ze kregen? Brood en vis! De Israëlieten aten niet alle vissoorten. Vissen die geen schubben en vinnen hadden mochten ze volgens de wet niet eten. Maar er bleef genoeg keus, want er waren wel 20 verschillende soorten die wel gegeten konden worden. Enkele daarvan werden veel gegeten: de barbeel, een soort snoek die wel 1,2 meter lang en 12 kilo kan worden; de tilapia, die 60 cm

lang en 4 kilo zwaar wordt; en de sardien, die niet groter wordt dan 25 cm. Heb je deze vissen ook wel eens gegeten?

Dit was het laatste deel over voedsel. Niet alles vind je misschien lekker. Maar we mogen God wel heel dankbaar zijn voor zoveel verschillende (lekkere) dingen die we kunnen eten.

N.D.

Internet

We vonden twee filmpjes over de zilvermeeuw. De ene over een meeuwenkolonie <http://schooltv.ntr.nl/video/meeuwen-een-bezoek-aan-een-meeuwenkolonie/>

Op de andere vraagt een kuiken eten van een ouder <http://www.schooltv.nl/eigenwijzer/2157314/biologie/item/234841/sleutelprikkels/>

Wil je zien hoe tegenwoordig vis van de zee naar de vis-handel gaat? Kijk dan eens op schooltv.nl/beeldbank/clip/20140107_visafslag01

Woordzoeker Sam en Anne

Z	I	L	V	E	R	G	R	IJ	S
G	E	V	I	S	D	E	N	T	B
R	K	E	S	K	U	K	E	A	R
A	U	R	S	O	I	R	S	F	U
S	S	E	E	L	N	IJ	T	V	T
L	T	N	R	O	E	S	E	A	A
A	L	E	S	N	N	T	M	L	A
N	L	O	D	I	P	A	E	R	L
D	A	L	L	E	S	E	T	E	R
B	I	N	N	E	N	L	A	N	D

Zoek de woorden hieronder op en streep ze in de woordzoeker door. Van de letters die overblijven kan je een woord maken. Succes!

afval

alleseter

binnenland

brutaal

duinen

gekrijs

grasland

kolonie

kust

nest

sam

steden

veren

vissers

zee

zilvergrijs